COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 27.6.2011
COM(2011) 382 final

RAPORTUL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU ȘI COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL EUROPEAN

privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale

1 ianuarie 2000 - 31 decembrie 2010

CUPRINS

1. Introducere 4

2. Evoluții înregistrate între 1 ianuarie 2000 și 31 decembrie 2010 5

2.1. Modificări ale legislației 5

2.2. Publicarea informațiilor în Jurnalul Oficial 6

2.3. Ședințele comitetului 6

2.4. Contextul internațional 6

2.4.1. Ratificarea convențiilor UNESCO și UNIDROIT 6

2.4.2. Modelul de certificat de export WCO/UNESCO 6

2.5. Contextul european 6

3. Punerea în aplicare a regulamentului între 1 ianuarie 2000 și 31 decembrie 2010 7

3.1. Date statistice cu privire la punerea în aplicare în statele membre 7

3.1.1. Folosirea autorizației normale de export în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare 7

3.1.2. Folosirea autorizației deschise specifice de export în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare 8

3.1.3. Folosirea autorizației deschise generale de export în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare 8

3.1.4. Refuzarea autorizațiilor normale 8

3.1.5. Transporturi considerate neconforme cu reglementările 9

3.2. Strategia de control a autorităților vamale 9

3.3. Limitarea birourilor vamale competente 9

3.4. Cooperarea administrativă 9

3.5. Utilizarea sistemelor electronice 10

3.6. Sugestii transmise de statele membre 10

3.6.1. Modificări ale pragurilor pentru anumite categorii de bunuri culturale 10

3.6.2. Instrumentul pentru asigurarea unui schimb rapid de informații 10

4. Concluzii 11

5. Anexe 12

5.1. Anexa 1: Autorizații normale de export 13

5.2. Anexa 2: Evoluția autorizațiilor normale de export în perioada 2003 – 2010 15

5.3. Anexa 3: Autorizații deschise specifice 16

5.4. Anexa 4: Persoane/organizații posesoare de autorizații deschise specifice 18
5.5. Anexa 5: Autorizații deschise generale 19
5.6. Anexa 6: Autorizații de export refuzate 21
5.7. Anexa 7: Transporturi neconforme 23

1. INTRODUCERE

Regulamentul (CE) nr. 116/2009[1] al Consiliului din 18 decembrie 2008 (versiune codificată), denumit în continuare „regulamentul de bază”, stabilește prevederi care asigură controale uniforme ale exporturilor de bunuri culturale la frontierele externe ale Uniunii. Categoriile de bunuri culturale acoperite de regulament sunt menționate în anexa I.

Exportul bunurilor culturale în afara teritoriului vamal al Uniunii este condiționat de prezentarea unei autorizații de export. Această autorizație se eliberează de către autoritatea competentă a statului membru pe al cărui teritoriu se găsește legal bunul cultural. Pentru anumite categorii de bunuri culturale, autorizația de export este necesară doar dacă valoarea bunului atinge pragul financiar stabilit în anexa I la regulament. Dacă este cazul, autoritatea competentă care emite autorizația de export consultă autoritatea competentă a statului membru de proveniență a bunului respectiv. Controalele vamale se asigură că doar bunurile culturale care sunt însoțite de o autorizație de export valabilă pot părăsi teritoriul vamal al Uniunii.

Prevederile necesare pentru punerea în aplicare regulamentului de bază sunt stabilite prin Regulamentul (CEE) nr. 752/93 al Comisiei[2] din 30 martie 1993. Regulamentul de punere în aplicare menționat prevede trei tipuri de autorizații de export: autorizația normală, autorizația deschisă specifică și autorizația deschisă generală.

Conform articolului 10 din regulamentul de bază, Comisia trebuie să prezinte în mod regulat Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind punerea în aplicare a regulamentului respectiv. Primul raport a fost prezentat de Comisie în anul 2000[3] Raportul a fost întocmit pentru perioada 1 ianuarie 2000 - 31 decembrie 2010 și reflectă situația întregii Uniuni înainte și după cele două extinderi succesive din 1 mai 2004 și 1 ianuarie 2007.

Concluziile acestui raport se bazează pe informații furnizate de administrațiile statelor membre ca răspuns la un chestionar trimis de Comisie, care a inclus și colectarea de date privind utilizarea autorizațiilor în perioada 2000 - 2010.

---

1 Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind exportul bunurilor culturale (versiune codificată) (JO L 39, 10.2.2009, p. 1) Acest regulament a înlocuit Regulamentul (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului din 9 decembrie 1992 privind exportul bunurilor culturale (JO L 395, 31.12.1992, p. 1), care a fost în vigoare începând cu 30 martie 1993.

2 Regulamentul (CEE) nr. 752/93 al Comisiei din 30 martie 1993 privind dispozițiile punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului privind exportul bunurilor culturale (JO L 77, 31.3.1993, p. 24)

3 Raport al Comisiei către Consiliu, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European privind punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului privind exportul bunurilor culturale și a Directivei 93/7/CEE privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru [COM(2000)325 din 25.5.2000]

2. EVOLUȚII ÎNREGISTRATE ÎNTRE 1 IANUARIE 2000 ȘI 31 DECEMBRIE 2010

2.1. Modificări ale legislației

Regulamentul de bază inițial [Regulamentul (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului] a fost modificat de două ori în perioada supusă reexaminării, după cum urmează:

– Regulamentul (CE) nr. 974/2001 al Consiliului[4] prevedea adaptările necesare în vederea introducerii monedei euro la 1 ianuarie 2002 și a clarificat sensul pragului financiar „zero” aplicabil anterior, care a fost astfel înlocuit cu expresia „oricare ar fi valoarea”.

– Regulamentul (CE) nr. 806/2003[5] al Consiliului a adaptat textul articolului 8 la Decizia 1999/468/CE a Consiliului[6]privind „procedura comitetelor”.

Regulamentul de bază original a fost abrogat și înlocuit cu Regulamentul (CE) nr. 116/2009 al Consiliului, ca urmare a procesului de codificare. Codificarea reunește într-un nou act legislativ unic toate prevederile actului de bază, cu modificările ulterioare, eliminând dispozițiile caduce, armonizând terminologia folosită și, prin urmare, transformând legislația într-una mai accesibilă și mai transparentă.

Regulamentul de punere în aplicare [Regulamentul (CEE) nr. 752/93 al Comisiei] a fost modificat o singură dată în perioada supusă reexaminării. Regulamentul (CE) nr. 656/2004 al Comisiei[7] a înlocuit modelul de formular de autorizație normală de export din anexa I pentru a-l adapta formulei-cadru al Organizației Națiunilor Unite pentru documentele comerciale[8], adăugând note explicative pentru a permite întocmirea uniformă și corectă a acestuia. S-a introdus, de asemenea, posibilitatea ca statele membre să întocmească documentul prin mijloace electronice.

Regulamentul de punere în aplicare trebuie și el codificat. Procedura relevantă este în curs de desfășurare.

---

4 Regulamentul (CE) nr. 974/2001 al Consiliului din 14 mai 2001 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 privind exportul bunurilor culturale (JO L 137, 19.5.2001, p. 10)

5 Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003 de adaptare la Decizia 1999/468/CE a dispozițiilor privind comitetele care asistă Comisia în exercitarea competențelor de executare prevăzute de actele Consiliului adoptate în conformitate cu procedura de consultare (majoritate calificată) (JO L 122, 16.5.2003, p. 1)

6 Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23)

7 Regulamentul (CE) nr. 656/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 752/93 de stabilire a dispozițiilor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3911/92 al Consiliului privind exportul bunurilor culturale (JO L 104, 8.4.2004, p. 50).

8 Formula-cadru a Organizației Națiunilor Unite pentru documentele comerciale, New York și Geneva, 2002 (ECE/TRADE/270).

2.2. Publicarea informațiilor în Jurnalul Oficial

Cea mai recentă listă cu autoritățile abilitate să emită autorizații de export pentru bunurile culturale a fost publicată în iulie 2009[9], în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază.

Cea mai recentă listă a birourilor vamale abilitate să efectueze formalitățile necesare pentru exportul bunurilor culturale a fost publicată în iulie 2009[10], în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) din regulamentul de bază.

2.3. Ședințele comitetului

Comitetul pentru exportul și restituirea bunurilor culturale s-a întrunit de opt ori în perioada supusă reexaminării. Comitetul examinează de asemenea și chestiuni privitoare la aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru[11].

2.4. Contextul internațional

2.4.1. Ratificarea convențiilor UNESCO și UNIDROIT

Deși numărul de ratificări a crescut în perioada supusă reexaminării, până acum, doar 22 de state membre au ratificat Convenția UNESCO din 1970[12], iar 12 au ratificat Convenția UNIDROIT din 1995[13].

2.4.2. Modelul de certificat de export WCO/UNESCO

În 2005, WCO și UNESCO au elaborat în comun Modelul de certificat de export al bunurilor culturale WCO-UNESCO cu scopul de a uniformiza diversitatea certificatelor de export existente în lumea întreagă (pentru a facilita controalele vamale și pentru a permite detectarea documentelor false). Certificatul propus se bazează pe modelul de formular de autorizație de export normală a Uniunii Europene.

2.5. Contextul european

Sistemul introdus la nivelul UE cu privire la exportul bunurilor culturale, care face obiectul prezentului raport, se adaugă celorlalte instrumente și inițiative menite a proteja proprietatea culturală.

---

9 JO C 164, 16.7.2009, p. 6.

10 JO C 134, 13.06.2009, p. 9.

11 Directiva 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru (JO L 74, 27.3.1993, p. 74).

12 Convenția UNESCO din 14 noiembrie 1970 asupra măsurilor ce urmează a fi luate pentru interzicerea și împiedicarea operațiunilor ilicite de import, export și transfer de proprietate al bunurilor culturale a fost ratificată de următoarele state membre: Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Danemarca, Germania, Estonia, Grecia, Spania, Franța, Italia, Cipru, Lituania, Ungaria, Țările de Jos, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Slovacia, Finlanda, Suedia și Regatul Unit.

13 Convenția UNIDROIT din 24 iunie 1995, Roma, privind bunurile culturale furate sau exportate ilegal a fost ratificată de următoarele state membre: Danemarca, Grecia, Spania, Italia, Cipru, Lituania, Ungaria, Polonia, România, Slovenia, Slovacia și Finlanda.

Comisia a emis trei rapoarte privind aplicarea Directivei 93/7/CEE a Consiliului[14], în 2000, 2005 și 2009[15]. Ultimul raport concluziona că ar trebui avută în vedere revizuirea directivei. Prin urmare, Comisia a instituit un grup de lucru ad-hoc în cadrul comitetului pentru exportul și restituirea bunurilor culturale cu scopul de a identifica problemele legate de aplicarea directivei și de a propune soluții pentru rezolvarea acestora. Grupul de lucru și-a încheiat deja mandatul, iar concluziile vor fi prezentate comitetului în anul 2011. Din moment ce anexa la această directivă este identică cu anexa I la regulamentul de bază, decizia de a modifica directiva ar putea avea un impact direct asupra regulamentului.

Grupul de lucru pentru mobilitatea colecțiilor a fost înființat de Consiliu în cadrul planului său de lucru pentru cultură (2008-2010), în contextul punerii în aplicare a Agendei europene pentru cultură[16]. Grupul a prezentat raportul final în iunie 2010[17]. În baza lucrărilor acestui grup și în cadrul planului de lucru pentru cultură 2011-2014[18], un nou grup de lucru va examina modalitățile și mijloacele de simplificare a procesului de acordare și luare de împrumut, concentrându-se pe sistemele garanții guvernamentale.

Concluziile Consiliului din noiembrie 2008 au subliniat necesitatea de a preveni și combate traficul ilicit de bunuri culturale. În acest context, Comisia a atribuit un contract pentru un studiu privind prevenirea și combaterea traficului ilicit de bunuri culturale, care ar trebui finalizat înainte de sfârșitul anului 2011.

3. PUNEREA ÎN APLICARE A REGULAMENTULUI ÎNTRE 1 IANUARIE 2000 ȘI 31 DECEMBRIE 2010

3.1. Date statistice cu privire la punerea în aplicare în statele membre

3.1.1. Folosirea autorizației normale de export în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare

O autorizație normală de export se folosește, de obicei, pentru orice export care face obiectul regulamentului de bază. Anexa 1 cuprinde o vedere de ansamblu asupra numărului de autorizații normale de export emise de statele membre.

Anexa 2 arată felul în care a evoluat situația în perioada supusă reexaminării în ceea ce privește numărul de autorizații emise, începând cu UE 15 (2003) până la UE 27 (2010). Tot anexa 2 arată și ce procent din numărul total de autorizații este emis de fiecare stat membru. Statisticile arată că exportul bunurilor culturale din Uniunea Europeană este concentrat în trei state membre. Pe primul loc se află Regatul Unit cu

---

14 A se vedea nota de subsol 11.

15 COM(2000)325 din 25.5.2000 (a se vedea nota de subsol 3), COM(2005)675 din 21.12.2005 și COM(2009)408 din 30.7.2009.

16 Rezoluția Consiliului din 16 noiembrie 2007 privind o agendă europeană pentru cultură (JO C 287, 29.11.2007, p. 1).

17 Raportul final și recomandările către Comitetul pentru cultură privind mobilitatea colecțiilor, grupul de lucru al experților OMC privind mobilitatea colecțiilor, iunie 2010.

18 Concluziile Consiliului și ale reprezentaților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului privind planul de lucru pentru cultură 2011 - 2014 (JO C 325, 2.12.2010, p. 1).

o medie de 45 % pentru perioada 2000-2010, urmată de Italia (aproximativ 26 %) și Franța (aproximativ 15 %).

De la extinderea din 1 mai 2004, doar 1 % din numărul total de autorizații de export au fost emise de noile state membre. Din acestea, 46 % au fost emise de Republica Cehă, singura țară în care s-a constatat o creștere semnificativă a numărului de autorizații emise.

Numărul total de autorizații normale de export emise a crescut de la 16 117 în 2000 la un maxim de 21 557 în 2007 (+ 34 %), pentru ca mai apoi să scadă la 18 176 în 2010. Dat fiind că numărul de autorizații normale de export emise de noile state membre este foarte scăzut, creșterea înregistrată nu poate fi atribuită extinderii.

3.1.2. Folosirea autorizației deschise specifice de export în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare

Autorizația deschisă specifică reglementează exportul temporar repetat al unui bun cultural specific de către o persoană sau o organizație. Anexa 3 cuprinde o vedere de ansamblu asupra numărului de autorizații deschise specifice care se aflau în circulație în statele membre.

Statisticile arată că doar șapte state membre (Grecia, Franța, Cipru, Țările de Jos, Polonia, Slovenia și Regatul Unit) au folosit acest tip de autorizație, Polonia fiind de departe cel mai important utilizator.

Anexa 4 arată numărul de persoane sau organizații care dețineau o autorizație deschisă specifică.

3.1.3. Folosirea autorizației deschise generale de export în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare

Autorizația deschisă generală reglementează orice export temporar de bunuri culturale care fac parte din colecția permanentă a unui muzeu sau a unei alte instituții. Anexa 5 cuprinde o vedere de ansamblu asupra numărului de autorizații deschise generale care se aflau în circulație în statele membre.

Statisticile arată că doar opt state membre (Bulgaria, Germania, Grecia, Franța, Cipru, Polonia, Portugalia și Slovenia) au folosit acest tip de autorizație.

Deși autorizațiile deschise specifice și generale sunt folosite într-un număr redus de state membre, acestea din urmă au raportat că autorizațiile în chestiune constituie un instrument important de gestionare și control al exportului de bunuri culturale.

3.1.4. Refuzarea autorizațiilor normale

Anexa 6 cuprinde o vedere de ansamblu asupra numărului de cereri de autorizații care au fost refuzate de autoritățile competente ale statelor membre.

Principalele motive invocate refuzarea autorizațiilor au fost: i) prezentarea de cereri incomplete; ii) s-a constatat că bunul care urma a fi exportat făcea parte din patrimoniul național al statului membru în cauză.

Procentul de autorizații refuzate în Uniune este foarte mic, reprezentând 0,3 % din numărul total de autorizații emise.

3.1.5. Transporturi considerate neconforme cu reglementările

Anexa 7 cuprinde numărul transporturilor considerate neconforme cu reglementările aplicabile. Statele membre au raportat un număr total de 473 de cazuri pentru o perioadă de 10 ani, o cifră foarte mică în comparație cu numărul total al autorizațiilor emise.

Câteva state membre au menționat că, în general, transporturile neconforme au fost detectate de propriile autorități vamale. În funcție de situație și de legislația națională aplicabilă, acțiunile subsecvente au fost întreprinse de autoritățile competente sau de ministerele publice. În unele cazuri, problema a putut fi rezolvată prin emiterea retroactivă de autorizații de export.

3.2. Strategia de control a autorităților vamale

Un număr mare de state membre a raportat că protejarea bunurilor culturale este un aspect important al politicii lor și, din acest motiv, autoritățile vamale beneficiază de pregătirea necesară pentru detectarea unor posibile exporturi ilicite de bunuri culturale.

Statele membre au raportat că autoritățile lor vamale recurg la gestionarea riscurilor pentru selectarea transporturilor care urmează să facă obiectul controalelor la export și că aplică rate de control mai mari pentru transporturile „cu risc ridicat”.

Unele state membre au menționat că își concentrează atenția în special asupra călătorilor.

3.3. Limitarea birourilor vamale competente

Articolul 5 alineatul (1) din regulamentul de bază permite statelor membre să restricționeze numărul de birouri vamale abilitate să efectueze formalitățile necesare pentru exportul de bunuri culturale.

Nouă state membre (Bulgaria, Grecia, Spania, Cipru, Luxemburg, Ungaria, Malta, Portugalia și Regatul Unit) s-au folosit de această posibilitate. Acest lucru dă posibilitatea efectuării unor controale mai eficiente, dar permite și o mai bună colaborare cu muzeele și alte instituții științifice din apropierea birourilor vamale desemnate.

3.4. Cooperarea administrativă

Majoritatea statelor membre au raportat o bună cooperare între diferitele autorități implicate (autoritățile care eliberează autorizațiile, autoritățile vamale, poliție) la nivel național. Această cooperare constă în întâlniri regulate, precum și în activități comune de formare. În unele state membre, cooperarea este organizată în baza unor memorandumuri de înțelegere sau a unor aranjamente similare încheiate între autoritățile implicate.

Italia a raportat că autoritățile care eliberează autorizațiile sunt în legătură directă cu *Comando Carabinieri Tutela Patrimonio Culturale*, o unitate a poliției specializată în bunuri culturale.

Unele state membre au reclamat o cooperare insuficientă la nivelul Uniunii Europene. Orientările de cooperare administrativă au fost convenite în 2003, ca urmare a lucrărilor Comitetului pentru exportul și restituirea bunurilor culturale. Cu toate acestea, menținerea la zi a acestui instrument de lucru s-a dovedit a fi dificilă.

Cooperarea la nivel internațional implică organisme precum EUROPOL și INTERPOL.

3.5. Utilizarea sistemelor electronice

Solicitarea unei autorizații de export prin intermediul unor formulare electronice nu este încă posibilă în marea majoritate a statelor membre. Chiar și în cazurile în care formularele electronice sunt disponibile, cererea în sine trebuie trimisă pe suport de hârtie.

Unele state membre au menționat că se află în procesul de dezvoltare a unor sisteme electronice pentru a permite atât depunerea de cereri cât și emiterea de autorizații de export pentru bunurile culturale.

3.6. Sugestii transmise de statele membre

3.6.1. Modificări ale pragurilor pentru anumite categorii de bunuri culturale

Articolul 10 din regulamentul de bază permite actualizarea pragurilor financiare indicate în anexa I, în baza unor indicatori economici și monetari.

Dezbaterile Comitetului pentru exportul și restituirea bunurilor culturale au arătat că majoritatea statelor membre nu sunt în favoarea modificării pragurilor actuale, prin urmare, Comisia nu prevede înaintarea unei propuneri de actualizare.

3.6.2. Instrumentul pentru asigurarea unui schimb rapid de informații

Unele state membre și-au exprimat opinia că schimbul de informații dintre statele membre și Comisie ar putea fi îmbunătățit și că datele de contact actualizate ar trebui să fie accesibile prin intermediul unui instrument web.

Ca răspuns la aceste sugestii, Comisia a decis crearea în cadrul CIRCA a unui grup specific de interes pentru exportul bunurilor culturale. Acesta este un instrument extranet orientat către nevoile administrațiilor publice, care furnizează spațiu de internet privat pentru schimbul de informații și documente, dar care are și alte funcții.

În cadrul acestui spațiu, s-a creat o secțiune ce conține datele de contact ale autorităților naționale. Cu toate acestea, menținerea la zi a acestor informații s-a dovedit a fi dificilă.

4. CONCLUZII

Statele membre nu au raportat probleme majore în aplicarea de zi cu zi a prevederilor regulamentului de bază sau a regulamentului de punere în aplicare a acestuia. Se pare că sistemul introdus în 1993 pentru controlul exportului de bunuri culturale la frontierele externe ale Uniunii Europene a fost efectiv folosit de marea majoritate a statelor membre, chiar dacă nu în aceeași măsură.

Funcționalitatea sistemului ar putea fi îmbunătățită prin dezvoltarea de mecanisme pentru o mai bună cooperare între statele membre și Comisie.

Comisia va urmări evoluția situației în contextul altor inițiative la nivel european și internațional care ar putea fi relevante pentru obiectul prezentului raport. Se va acorda o atenție specială concluziilor studiului privind prevenirea traficului ilicit menționat la punctul 2.5. Dacă aceste inițiative vor duce la concluzia că este necesar să se aducă alte îmbunătățiri sistemului, Comisia va fi pregătită să răspundă acestei necesități.

* * *

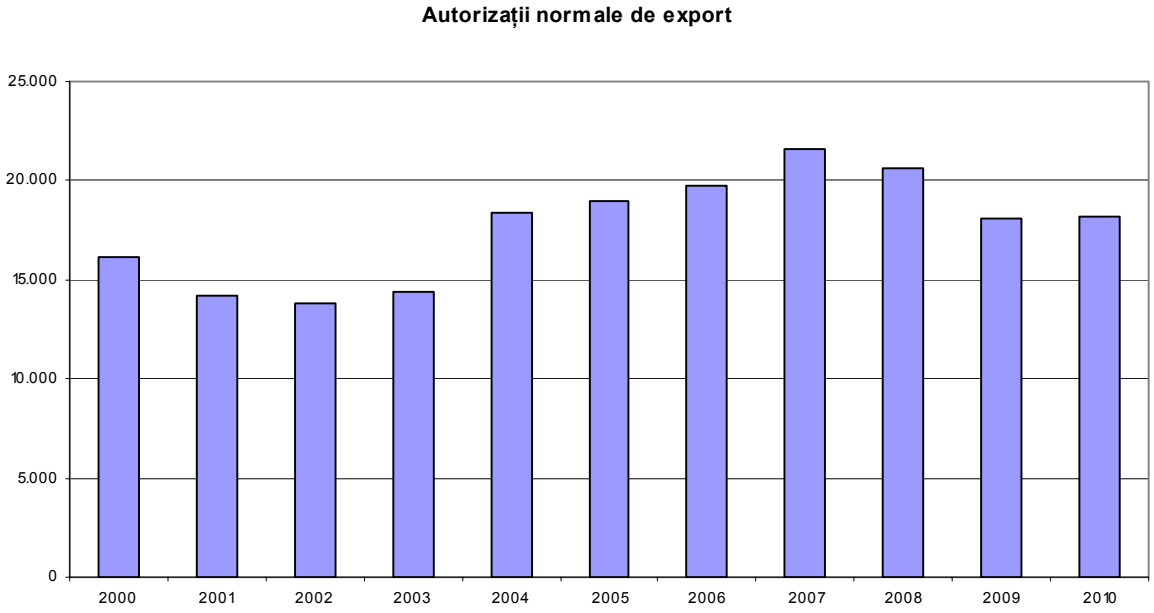
Comisia invită Parlamentul European, Consiliul și Comitetul Economic și Social European să ia notă de prezentul raport.

5. ANEXE

5.1. **Anexa 1: Autorizații normale de export**[19]

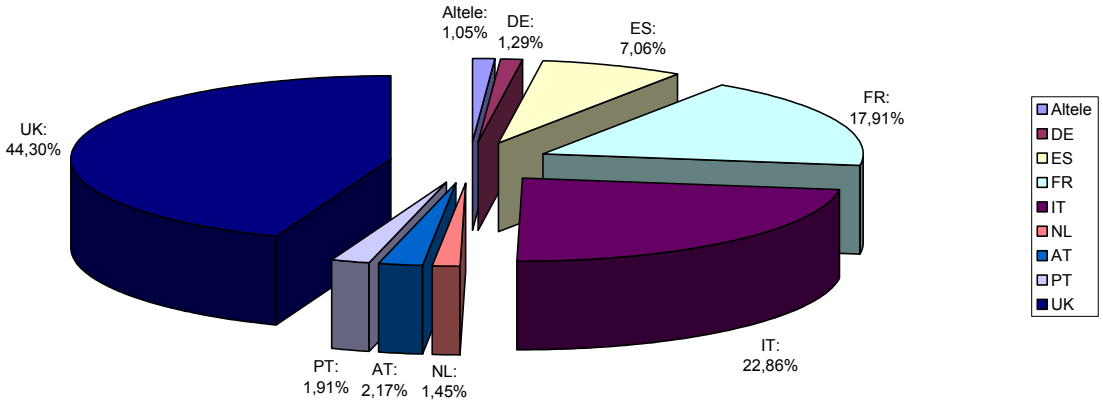
	Anul										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	284	337	513	263	210	n/a	n/a
BG								0	0	0	0
CZ					34	144	112	222	13	30	114
DK	62	43	149	53	37	43	23	44	48	n/a	n/a
DE	218	171	217	186	308	735	736	832	1 109	657	736
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	1	1	5	13	14	33	12	8	7	12	13
EL	41	9	93	1	38	5	13	3	0	2	5
ES	1 215	1 001	986	1 019	899	205	227	372	328	n/a	n/a
FR	2 470	2 836	2 818	2 585	2 327	2 526	3 025	2 916	2 917	2 327	2 498
IT	4 387	3 411	2 400	3 300	5 691	5 114	5 000	5 300	4 728	5 112	6 167
CY					0	0	3	4	6	4	6
LV					0	0	0	8	1	1	1
LT					0	2	3	0	1	1	0
LU	0	0	0	0	0	58	5	10	38	n/a	n/a
HU					14	27	27	29	7	n/a	n/a
MT					2	3	6	11	3	2	6
NL	308	250	247	209	183	131	223	281	254	474	189
AT	309	307	329	313	322	369	462	476	338	412	606
PL					327	0	0	0	0	0	0
PT	131	118	105	276	236	320	197	279	240	142	302
RO								0	0	1	0
SI					7	16	14	12	19	n/a	n/a
SK					30	18	10	10	8	107	16
FI	15	0	0	1	0	2	3	3	4	3	4
SE	52	137	152	84	38	83	78	215	160	414	52
UK	6 908	5 925	6 323	6 395	7 579	8 793	9 034	10 259	10 156	8 392	7 461
Total	**16 117**	**14 209**	**13 824**	**14 435**	**18 370**	**18 964**	**19 726**	**21 557**	**20 595**	**18 093**	**18 176**

[19] Aceste date pot prezenta mici diferențe pentru statele membre care au raportat statisticile pe categorii, deoarece o autorizație nu poate include mai multe categorii.

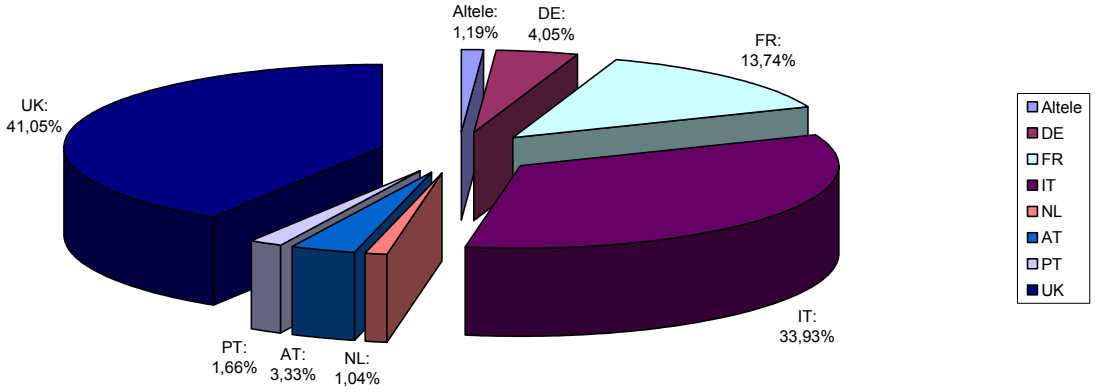

Autorizații normale de export
25.000
20.000
15.000
10.000
5.000
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010

5.2. Anexa 2: Evoluția autorizațiilor normale de export în perioada 2003 – 2010

Autorizații normale de export în 2003

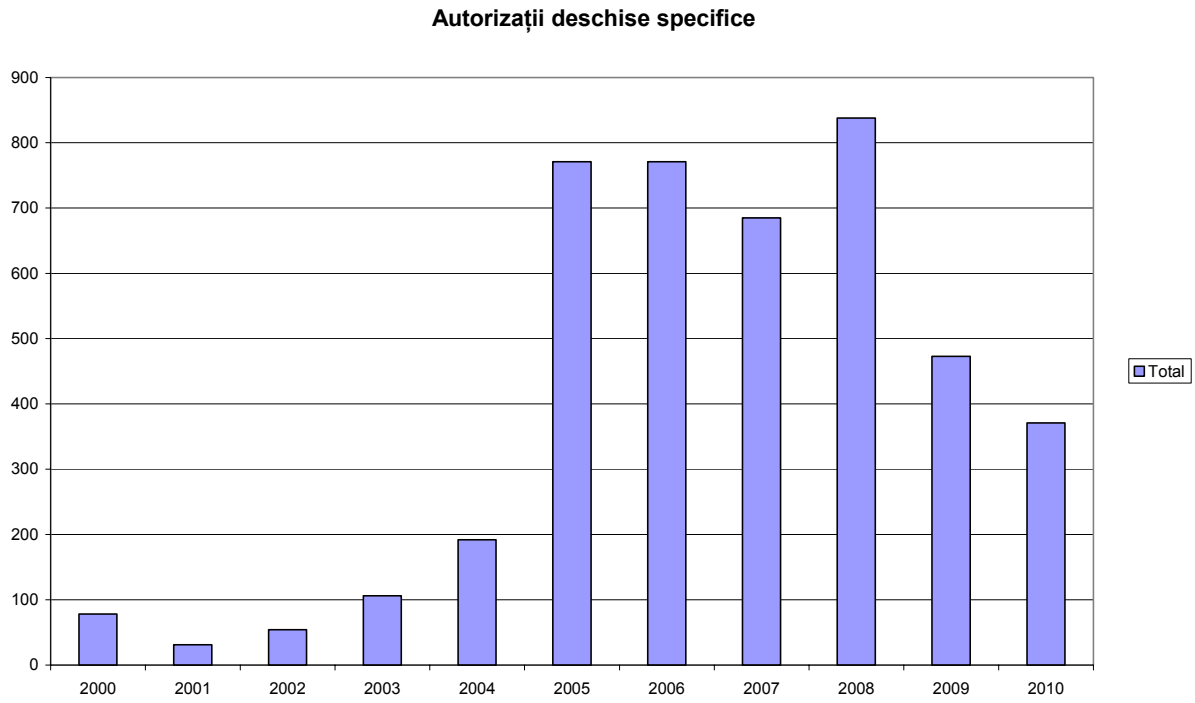

Autorizații normale de export în 2010

5.3. Anexa 3: Autorizații deschise specifice

	Anul										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
BG								0	0	0	0
CZ					0	0	0	0	0	0	0
DK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
DE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	0	0	1	0	0	4	3	3
ES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
FR	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3	5
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	2	1	4	2	5
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
HU					0	0	0	0	0	n/a	n/a
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	78	31	54	76	36	51	85	42	67	99	71
AT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PL					97	636	546	441	510	260	178
PT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					1	1	1	1	1	n/a	n/a
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UK	0	0	0	30	57	82	137	200	252	106	109
Total	**78**	**31**	**54**	**106**	**192**	**771**	**771**	**685**	**838**	**473**	**371**

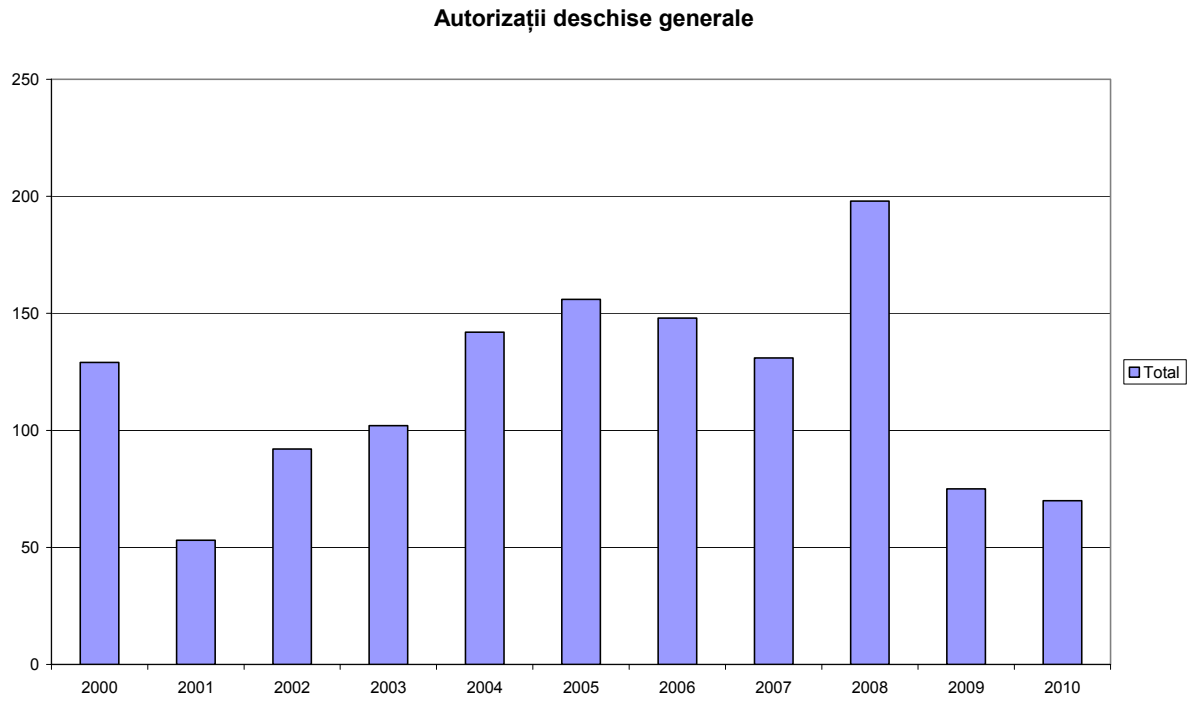

Autorizații deschise specifice
900
800
700
600
500
400
300
200
100
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Total

5.4. Anexa 4: Persoane/organizații posesoare de autorizații deschise specifice

	Anul										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
BG								0	0	0	0
CZ					0	0	0	0	0	0	0
DK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
DE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	0	0	1	0	0	4	8	6
ES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
FR	0	0	0	0	1	0	0	0	0	2	1
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	1	3	2	2	5
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
HU					0	0	0	0	0	n/a	n/a
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	55	21	43	55	24	24	48	26	42	41	33
AT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PL					87	624	519	435	510	260	178
PT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					1	1	1	1	1	n/a	n/a
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UK	0	0	0	27	50	74	126	141	166	103	108
Total	**55**	**21**	**43**	**82**	**163**	**724**	**695**	**606**	**725**	**416**	**338**

5.5. Anexa 5: Autorizații deschise generale

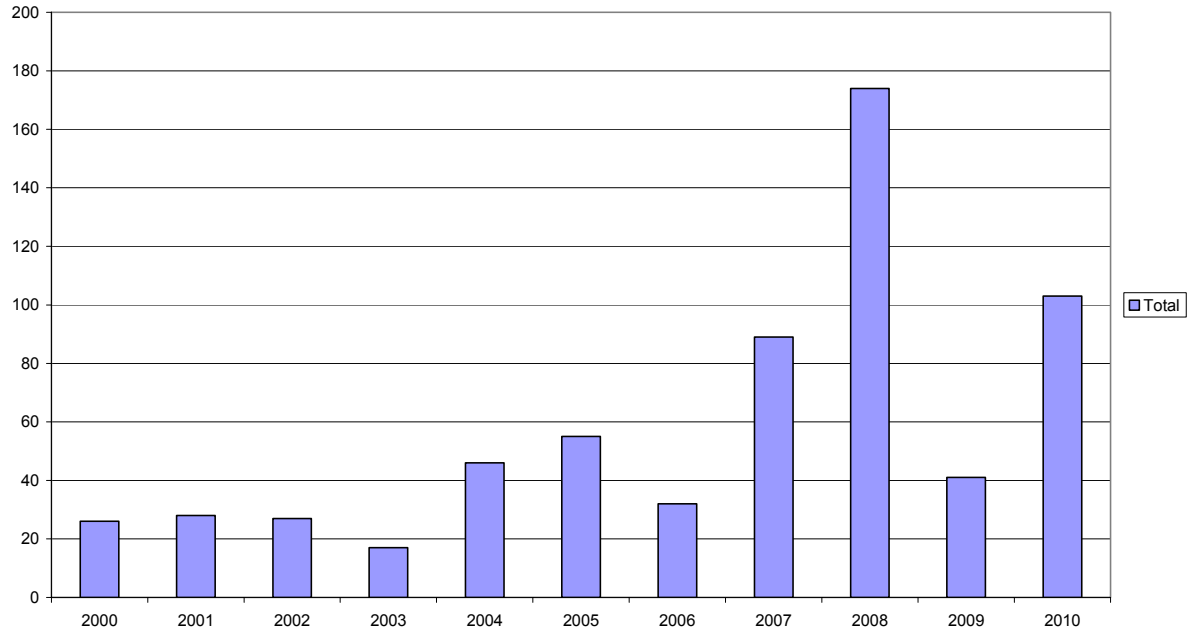
	Anul										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
BG								5	23	7	4
CZ					0	0	0	0	0	0	0
DK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
DE	67	23	63	28	24	52	58	58	51	39	42
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	0	0	2	18	4	23	8	8
ES	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
FR	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	1	3	2	2	1
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
HU					0	0	0	0	0	n/a	n/a
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
AT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
PL					10	94	61	50	88	19	15
PT	62	30	29	74	104	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					3	8	10	11	11	n/a	n/a
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
UK	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Total	**129**	**53**	**92**	**102**	**142**	**156**	**148**	**131**	**198**	**75**	**70**

Autorizații deschise generale
250
200
150
100
50
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Total

5.6. Anexa 6: Autorizații de export refuzate

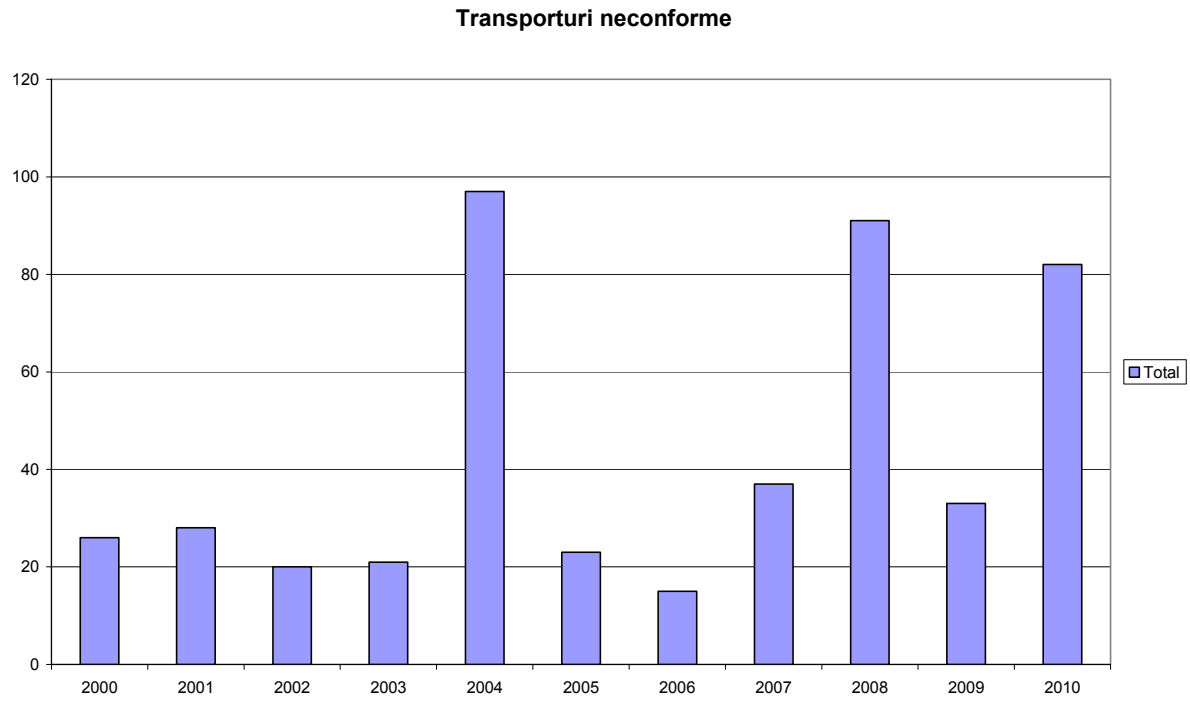
	Anul										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
BG								0	0	0	0
CZ					0	0	0	0	61	2	53
DK	0	0	0	0	0	0	1	0	0	n/a	n/a
DE	0	0	0	0	1	3	0	1	2	1	0
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	2	0	0	0	0	1	0	1	2	0	2
ES	23	24	22	11	36	12	23	20	36	n/a	n/a
FR	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
IT	n/a	n/a	n/a	n/a	n/a	17	0	59	67	34	31
CY					0	0	0	0	0	0	0
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
HU					0	0	0	0	0	n/a	n/a
MT					1	0	0	0	0	1	1
NL	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
AT	0	3	2	3	1	1	1	1	2	0	5
PL					6	13	3	2	1	0	0
PT	1	1	1	0	0	2	0	2	1	0	0
RO								0	0	3	10
SI					0	0	0	0	1	n/a	n/a
SK					0	6	1	0	1	0	0
FI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
SE	0	0	0	0	0	0	2	2	0	0	0
UK	0	0	2	3	1	0	1	1	0	0	1
Total	**26**	**28**	**27**	**17**	**46**	**55**	**32**	**89**	**174**	**41**	**103**

Autorizații de export refuzate

5.7. Anexa 7: Transporturi neconforme

	Anul										
	2000	**2001**	**2002**	**2003**	**2004**	**2005**	**2006**	**2007**	**2008**	**2009**	**2010**
BE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
BG								21	5	0	0
CZ					0	0	0	0	61	2	53
DK	0	0	0	0	0	0	0	1	1	n/a	n/a
DE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EE					0	0	0	0	0	0	0
IE	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
EL	0	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0
ES	0	0	0	1	1	0	0	0	0	n/a	n/a
FR	17	18	17	18	6	12	12	7	22	28	18
IT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
CY					0	0	0	0	0	0	0
LV					0	0	0	0	0	0	0
LT					0	0	0	0	0	0	0
LU	0	0	0	0	0	0	0	0	0	n/a	n/a
HU					0	0	0	0	0	n/a	n/a
MT					0	0	0	0	0	0	0
NL	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	3
AT	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	1
PL					79	0	0	0	0	0	0
PT	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
RO								0	0	0	0
SI					0	0	0	0	0	n/a	n/a
SK					0	0	0	0	0	0	0
FI	0	0	0	0	7	6	2	0	1	0	1
SE	0	0	0	0	0	0	0	2	1	0	3
UK	9	9	3	1	2	3	0	6	0	2	3
Total	**26**	**28**	**20**	**21**	**97**	**23**	**15**	**37**	**91**	**33**	**82**

Transporturi neconforme
120
100
80
60
40
20
0
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
Total